

Justitsministeren: Jeg kan ikke tjene den sidste ærede Taler i at fremkomme med et saadant Forslag, som han omtalte. Jeg forstaaer heller ikke den ærede Landsthingsmands Udtalelser. Han taler om, at der ved Bestemmelserne om Afgiften af Hunde er lagt et trykkende Baand paa Borgerne; dette kan jeg ingenlunde erkjende. Det staaer jo Enhver frit for at holde Hund eller ikke; den, som ikke holder Hund, har jo ingen Afgift at erlægge, og af de Hunde, som udenfor Hovedstaden ere væsentlig til Nytte, nemlig Lænkeshundene, erlægges, som af en foregaaende æret Taler anført, ingen Afgift. Jeg kan derfor ikke indsee, hvorledes den ærede Taler her ved denne Sag kommer til at tale om en „trykkende Afgift, der hviler paa Borgerne.“ Jeg kan heller ikke give den ærede Taler Medhold, naar han omtaler, at Diemedet med Loven er væsentlig at give Politiekassen en forøget Indtægt. Dette er ingenlunde Tilfældet: Diemedet er ikke, som han yttrede, dunkelt udtalt i Motiverne; det er ligefrem sagt, at Diemedet er at formindste Hundenes Antal; hvorhos jeg skal bemærke, at ikke hele Indtægten tilfalder Politiekassen, men kun Halvdelen, den anden halve Deel tilfalder Kjøbenhavns Fattigvæsen. Forsaaavidt den ærede Taler har yttret, at, saafremt Politiekassen trænger til en forøget Indtægt, burde denne naaes gjennem Finantsloven, saa maa jeg oplyse ham om, at han ikke i Finantsloven vil finde nogen Udgift til Politiekassen; der erlægges Intet til denne af Statskassen. Kjøbenhavns Politis Udgifter af den Natur, som her er Tale om, navnlig til Politiets Betjente, afholdes af Kjøbenhavns Commune. Men det var ganske naturligt, at, naar man tilsigtede at formindste Hundenes Antal, maatte man ogsaa tænke paa at forøge den Afgift, som svares af Hundene, for at supplere den Mindreindtægt, som man maatte forudsætte, ellers derved vilde indkomme. Forsaaavidt der af flere ærede Taler er gientaget, hvad allerede under Sagens 1ste Behandling blev yttret, at dette Lovforslag ikke er virksomt til at opnaae det tilsigtede Diemed, en Formindskelse af Hundenes Antal i Hovedstaden, maa jeg henholde mig til, hvad jeg under Sagens 1ste Behandling yttrede; jeg

antager, at Lovudkastet, som det foreligger, vil tjene til Opnaaelsen af det nævnte Diemed. Derimod troer jeg ikke, at dette vil naaes ved noget af de Ændringsforslag, som den ærede 3die Landsthingsmand for 9de Kreds (Bjerring) har stillet. Foreløbigen maa jeg med Hensyn til disse Ændringsforslag bemærke, at naar Loven bliver ændret, som han har foreslaaet, bliver den en ganske anden end den, der er fremlagt af Regjeringen; jeg vilde imidlertid ikke lægge videre Vægt derpaa, naar den, saaledes ændret, vilde virke til at naae det samme Diemed, som tilsigtes ved Udcastet; men dette troer jeg, som sagt, ikke. Sag hensigtsmæssigt det foreslaaede Middel end er til at forebygge Ulemper under en Hundesygdom, og om det end tildeels vil afhjælpe nogle af de Ulemper, som ere forbundne med Hundenes Omløben paa Kjøbenhavns Gader og i Husene, vil det dog neppe være saa hensigtsvarende som det af Ministeriet indbragte Lovforslag. Det vil saaledes bidrage til at forøge den Ureenlighed, som navnlig den Hunde, der holdes inde i Husene, ville medføre for Husenes Beboere, en Ulempe, som man maa lægge væsentlig Vægt paa. En anden Omstændighed, som der ogsaa bør lægges Vægt paa, er, at den Tvang, som Hundene ved at forsynes med Mundkurve ere underkastede, muligen vil være skadelig for dem og fremkalde Sygdom hos dem. — Hvad Redactionen af Ændringsforslaget angaaer, da maa jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede 4de Landsthingsmand for 6te Kreds (Flensborg) har yttret, og navnlig maa jeg bestemt udtale mig imod den sidste Bestemmelse i det principale Ændringsforslag til § 1.

Jeg henhold til, hvad jeg saaledes har yttret, kan jeg saa lidet understøtte det af den ærede 3die Landsthingsmand for 9de Kreds stillede Ændringsforslag, at jeg meget mere ganske maa fraraade det. — Hvad det af den ærede 1ste Landsthingsmand for 6te Kreds (Næsgaard) stillede Ændringsforslag angaaer, da har jeg intet Væsentligt mod samme at erindre. Jeg kan vel ikke erkjende, at der taler de samme Grunde for, at den citerede Politiplacat finder Anvendelse i Kjøbenhavn, som for, at den blev givet med Hensyn til Broerne;